

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **LOGISTIK REAL, a. s.**, se sídlem Kyslíková 1984/4, Praha-Modřany, IČ 27116638, zast. JUDr. Karlem Zíkou, obecným zmocněncem, bytem K Otočce 1877/22, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, za účasti: **a) Správa železniční dopravní cesty, státní organizace**, se sídlem Dlážděná 1003/7, Praha 1, IČ 70994234, **b) Pražská plynárenská Distribuce, a. s.**, se sídlem U Plynárny 500, Praha 4, IČ 27403505, **c) České dráhy, a. s.**, se sídlem nábr. gen. Svobody 12, Praha 1, IČ 70994226, **d) PREdistribuce, a. s.**, se sídlem Svornosti 3199/19a, Praha 5, IČ 27376516, **e) Hlavní město Praha**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2011 čj. MHMP/887516/2011/DOP-01/Je,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 1. 12. 2011 čj. MHMP/887516/2011/DOP-O1/Je se zrušuje ve výroku II. a v části výroku I., již bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12, odboru dopravy, čj. P12 21734/2011 OD/Ře ze dne 4. 7. 2011, a v tomto rozsahu se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto jako nepřípustné odvolání pana M.G. proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12, odboru dopravy (dále jen stavební úřad), č.j. P 12 21734/2011 OD/Ře ze dne 4. 7. 2011, a dále bylo zamítnuto odvolání Ing. T.P. proti tomuto rozhodnutí a toto rozhodnutí potvrzeno. Citovaným rozhodnutím stavební úřad vydal k žádosti stavebníka, hlavního města Prahy, stavební povolení pro stavbu „SO 1021 – Komunikace“ na pozemcích v k. ú. Modřany uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí.

Žalobce v žalobě namítá, že v žalobou napadeném rozhodnutím se uvádí, že odvolání může podle ust. § 41 správního řádu podat pouze účastník řízení. Uvedené ustanovení však nic takového neupravuje. Dále žalobce namítá, že pokud měl žalovaný pochybnosti, zda je nebo není odvolatel oprávněn podat odvolání, měl učinit kroky, které by vedly k odstranění těchto pochybností, což však neučinil. Žalovaný přitom nijak nepopírá, že pan M.G. žalobce v řízení zastupoval. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí rovněž nevyplývá, zda se žalovaný v souladu s § 92 správního řádu zabýval tím, zda jsou nebo nejsou dány předpoklady k přezkumnému řízení.

Žalobce poukazuje na to, že podle ust. § 33 správního řádu si může účastník zvolit zmocněnce a zmocnění k zastupování se prokazuje plnou mocí. Plná moc je ve vztahu ke správnímu úřadu platná, dokud není vypovězena a toto vypovězení správnímu úřadu oznámeno. Do té doby je zmocněnec oprávněn činit za účastníka řízení úkony. V daném případě bylo odvolání podáno v souladu s plnou mocí, která byla udělena panu M.G. Žalovaný nevycházel z obsahu plné moci a nevyvodil ostatně ve věci ani správný závěr, jak mu to ukládá správní řád. Podle žalobce se postup žalovaného příčí zásadě dobré správy, žalobci bylo odepřeno hájit jeho práva a právem chráněné zájmy a došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobce nesprávně označil za žalovaného také hlavní město Prahu, ačkoliv napadené rozhodnutí vydal Magistrát hlavního města Prahy. Žalovaný dále uvedl, že postup podle § 92 správního řádu v daném případě nepřicházel do úvahy, neboť v projednávaném případě byl proveden přezkum prvoinstančního rozhodnutí také na základě řádného a včasného odvolání jiného účastníka. K námitkám týkajícím se plné moci žalovaný uvedl, že žalobce nepochopil, že žalovaný nezpochybnil plnou moc obecného zmocněnce žalobce a nezpochybnil jeho právo na odvolání. Odvolání v dané věci však trpí zásadní neodstranitelnou vadou, která spočívá v tom, že zmocněnec podepisoval a jednal jménem svým, nikoliv jménem zmocnitele.

Osoby zúčastněné na řízení se k žalobě nevyjádřily.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 6. 9. 2010 byla stavebním úřadu doručena žádost stavebníka, hlavního města Prahy, o vydání stavebního povolení pro předmětnou stavbu. Po doplnění této žádosti stavební úřad opatřením ze dne 3. 3. 2011 oznámil účastníkům řízení zahájení řízení a nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na den 29. 3. 2011. K tomuto jednání se dostavil pan M.G., předal písemně vypracované námitky a založil do spisu plnou moc datovanou dne 14. 3. 2011 a podepsanou předsedou představenstva žalobce, již zmocněnce zplnomocnil k zastupování před právníky a fyzickými osobami a státními orgány ve věci stavebních a správních řízeních týkajících se vydání stavebního povolení na stavbu „SO 1021 - komunikace“ s tím, že zmocněnec je v uvedené věci oprávněn k přebírání všech písemností, podávání či vzdávání se námitek a odvolání.

Dne 4. 7. 2011 vydal stavební úřad rozhodnutím č.j. P12 21734/2011 OD/Ře, jímž vydal pro předmětnou stavbu stavební povolení a rozhodl o námitkách účastníků řízení. Rozhodnutí bylo žalobci prostřednictvím pana M.G. doručeno dne 26. 7. 2011.

Dne 4. 8. 2011 došlo stavebnímu úřadu podání nadepsané jako odvolání proti citovanému rozhodnutí stavebního úřadu. V jeho závěru je uvedeno: „Odvolání podáno v 15

stejnopisech. Plná moc je součástí spisového materiálu.“ Následují identifikační údaje pana M.G. a jeho vlastnoruční podpis.

Proti rozhodnutí podala odvolání také paní Ing. T.P.

Žalobu napadeným rozhodnutím ze dne 1. 12. 2011 č.j. MHMP/887516/2011/DOP-O1/Je bylo rozhodnuto tak, že odvolání Ing. T.P. bylo zamítnuto a rozhodnutí stavebního úřadu potvrzeno (výrok I) a dále bylo jako nepřipustné zamítnuto odvolání pana M.G. (výrok II). V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný ve vztahu k výroku II uvedl, že zkoumal odvolání, které podal pan M.G., který na základě plné moci zastupoval v řízení žalobce. Napadené rozhodnutí bylo prostřednictvím zmocněnce doručeno dne 26. 7. 2011, odvolání bylo podáno dne 4. 8. 2011, tedy včas. Odvolání však lze hodnotit jako nepřipustné, neboť jej podal pouze svým jménem, nikoliv jménem zmocnitele. Odvolání může podle § 41 správního řádu podat pouze účastník řízení, v daném případě zastoupený zmocněncem. Ten ovšem může podat odvolání pouze jménem zmocnitele, nikoliv jménem svým, jak to učinil M.G. Z tohoto důvodu musel žalovaný odvolání podle ust. § 92 správního řádu zamítnout jako nepřipustné.

Při ústním jednání žalobce setrval na podané žalobě, žalovaný se z účasti u ústního jednání před soudem omluvil, osoby zúčastněné na řízení se k jednání nedostavily.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Městský soud v Praze se nejprve zabýval námitkou žalovaného, podle níž je v žalobě nesprávně jako žalovaný označeno také hlavní město Praha, které žádné rozhodnutí nevydalo. K tomu zdejší soud uvádí, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. není osoba žalovaného určena tvrzením žalobce, ale kogentně ji určuje zákon. Je tedy věcí soudu, aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být, a ne s tím, koho chybně označil v žalobě žalobce; zvláštní usnesení o tom soud nevydává (§ 53 odst. 2 s. ř. s. a contrario), viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, čj. 5 Afs 16/2003-56. Soud proto jednal jako s žalovaným s Magistrátem hlavního města Prahy, který je orgánem, jenž vydal žalobou napadené rozhodnutí, a nepřihlížel k tomu, že žalobce jako žalovaného v žalobě označil také hlavní město Prahu.

Předmětem přezkumu je v dané věci rozhodnutí, jímž bylo ve výroku II odvolání zamítnuto jako nepřipustné. Podle ustálené soudní judikatury je takové rozhodnutí rozhodnutím přezkoumatelným soudem, avšak pouze ve vztahu k závěru žalovaného, že jde o odvolání nepřipustné. Jelikož žalovaný nerozhodoval meritorně o správnosti či zákonnosti rozhodnutí stavebního úřadu a odvolání zamítl jen z procesních důvodů pro nepřipustnost, mohl i soud přezkoumat toliko to, zda odvolání skutečně podal pan M.G. vlastním jménem či nikoli. Otázkou správnosti stavebního povolení se proto ani soud nemohl zabývat a nemohl tedy zkoumat, zda skutečně došlo vydaným stavebním povolením k zásahu do vlastnických práv žalobce či nikoli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, čj. 8 As 51/2006-112).

Žalovaný v daném případě svůj závěr o nepřipustnosti odvolání vystavěl na tom, že odvolání podal pan M.G. jménem svým a nikoli jménem žalobce. Jde tedy nikoli o odvolání společnosti LOGISTIK REAL, a. s., ale o odvolání pana M.G., který účastníkem řízení není, a proto jde o odvolání nepřipustné. S takovým posouzením věci se soud nemohl ztotožnit, neboť neodpovídá skutečnému textu odvolání.

Podle § 37 odst. 1 správního řádu *podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno*. Uvedené ustanovení platí bezpochyby i pro posouzení obsahu odvolání a v zásadě znamená, že při posuzování jakéhokoli podání má obsah přednost před formou.

V dané věci je odvolání vlastnoručně podepsáno panem M.G., osobou, která jako zmocněnec žalobce vystupovala v řízení před stavebním úřadem a které bylo doručeno prvoinstanční rozhodnutí. Již sám tento fakt by měl žalovanému signalizovat, že odvolání podepsané touto osobou pravděpodobně nebude tato osoba činit sama za sebe a měl se tedy podrobně zaměřit na prozkoumání obsahu tohoto odvolání. V závěru tohoto odvolání u vlastnoručního podpisu pana M.G. je uveden text „*plná moc je součástí spisového materiálu*“. Sama tato skutečnost již postačuje k tomu, aby odvolání bylo posouzeno jako odvolání učiněné nikoli vlastním jménem pana M.G. Není totiž žádného důvodu, aby osoba činící podání vlastním jménem v tomto podání poukazovala na plnou moc, kterou jí jiná osoba udělila.

Nesprávnost závěrů žalovaného pak ještě jednoznačněji vyplývá z následujícího faktu: Text odvolání obsahuje nejprve vymezení správního řízení, k němuž se vztahuje, následuje část nadepsaná „*Informativně:*“, která obsahuje odkazy na další správní řízení související s předmětnou stavbou, a poté následuje pasáž podání obsahující konkrétní odvolací důvody (nadepsaná „*K samotnému odvolání:*“), která začíná touto větou: *Ve věci, která je předmětem odvolání, bylo naopak od výše uvedeného společnosti Lodistik Real a. s. (dále též „odvolatel“) přiznáno postavení účastníka řízení*. Z této věty zcela nepochybně vyplývá (odhlédneme-li od zřejmé chyby v psaní, která spočívá v záměně jednoho písmene v označení názvu společnosti), že jde o odvolání činěné jménem společnosti LOGISTIK REAL, a. s., která je tu výslovně označována za odvolatele. Závěr, že jde o odvolání činěné vlastním jménem zmocněnce, je tedy v rozporu s textem tohoto odvolání. Odvolání tedy podala společnost LOGISTIK REAL, a. s., která byla účastníkem stavebního řízení jako vlastník sousedního pozemku, a šlo proto o odvolání přípustné.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí toliko ve výroku II, který se žalobce týkal, a dále tu část výroku I, již bylo rozhodnuto o potvrzení prvoinstančního rozhodnutí, neboť v tomto případě jde o závislý výrok na zrušeném výroku II. Žalovaný tedy v dalším řízení věcně projedná jen odvolání žalobce.

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3.000,- Kč. Jiné náklady nejsou ze spisu patrné. Nárok na náhradu soudního poplatku za podaný návrh na přiznání odkladného účinku žalobě soud žalobci nepřiznal, neboť tomuto návrhu vyhověno nebylo, když usnesením ze dne

15. 2. 2012 čj. 10A 6/2012-45 bylo rozhodnuto tak, že žalobě se odkladný účinek nepřiznává. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení pouze ve výši 3.000,- Kč.

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. listopadu 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu